

≡ Eesti
≡ Kontsert

Eesti Pillifond
Estonian Foundation of
Musical Instruments

PILLIFOND

Serenaad

admirals

Eesti Kontserdi hooaja peatoetaja

admirals.group

Admirals Group AS

N 10. APRILL 2025 19.00 Estonia kontserdisaal

L 12. APRILL 2025 19.00 Heino Elleri Muusikakooli Tubina saal

PILLIFOND

Serenaad

Kaija Lukas viiul, kontsertmeister

Birgit Katriin Born viiul

Fred Heinoja viiul

Gloria Ilves viiul

Marii Piirsalu viiul

Katariina Maria Kits-Reimal viiul

Miia Ruubel viiul

Rebekka Siimer viiul

Uku Toots viiul

Anna Katariina Tralla viiul

Hanna-Maria Semper viiula

Johanna Vahermägi viiula

Oliver Vilu viiula

Indrek Leivategija tšello

Theodor Sink tšello

Valle-Rasmus Roots tšello

Regina Udod kontrabass

Edward Elgar (1857–1934)

Serenaad keelpillidele e-moll op. 20 (1892)

- *Allegro piacevole*
- *Larghetto*
- *Allegretto*

Antonín Dvořák (1841–1904)

Serenaad keelpillidele E-duur op. 22 (1875)

- *Moderato*
- *Tempo di valse*
- *Scherzo: Vivace*
- *Larghetto*
- *Finale: Allegro vivace*

V A H E A E G

Pjotr Tšaikovski (1840–1893)

Serenaad keelpillidele C-duur op. 48 (1880)

- *Pezzo in forma di sonatina. Andante non troppo – Allegro moderato*
- *Valse. Moderato – Tempo di valse*
- *Elegia. Larghetto elegiaco*
- *Finale (Tema russo). Andante*

Kestus ligikaudu 2h koos vaheajaga

Koostöös Eesti Pillifondiga

„Armastuse serenaad on õrn unelm, mis on transformeerunud meloodiaks.“ (*Tundmatu autor*)

Serenaad (it k *serenata*) tuleneb itaaliakeelsest sõnast *sereno* (selge, pilvitu või helge, muretu) ning on rahvaetümoloogiliselt ühendatud sõnaga *sera* (õhtu). 16. sajandil tähistas serenaad lüürlist armastuslaulu, mida austaja esitas oma väljavalitule kitarri, lauto või mandoliini saatel, 18. sajandil mõisteti selle all ka tsüklist instrumentaalteost, mida esitati harilikult vabas õhus.

Tänapäeval kontserdil tulevad ettekandele romantismiajastu heliloojate kaunid keelpilli-serenaadid, esitajateks eesti tippmuusikud, kelle käes helisevad Eesti Pillifondi pillid.

Edward Elgar oli esimene rahvusvahelise staatusega briti helilooja pärast Henry Purcelli surma (1695). Rüütliseisusesse ülenud ja üheksa audoktori kraadiga pärjatud Elgar kasvas üles tagasihoidlikes oludes ning pidi majanduslikel kaalutlustel loobuma unistusest õppida Leipzigi konservatooriumis. Muusikutee alguses keskendus ta viiuldajakarjäärile, ent tegutses ka organisti, õpetaja ja dirigendina, juhendades erinevaid amatööransambleid.

Elgari loomingulisele avanemisele aitas oluliselt kaasa Alice Roberts, kellega ta 1889. aastal abiellus.

Naise usk abikaasa andesse inspireeris tema kõige suuremaid loomingulisi saavutusi, nende seas „Enigma-variatsioonid“ op. 36 (1899), mis tõstis provintsimuusikust Elgari rahvusvaheliselt tunnustatud heliloojaks. Sellest läbimurdeteosest mõned aastad varem on loodud **serenaad keelpillidele e-moll op. 20** (1892), mille Elgar kirjutas oma kolmanda pulma-aastapäeva puhul. Autor ise oli sellesse teosesse väga kiindunud, nimetades seda hilisemas elus sageli oma lemmikhelitööks. Oopus annab tunnistust helilooja põhjalikest teadmistest keelpillidele kirjutamisel, mis põhinesid tema kogemustel viiuldajana. Veendunud traditsioonijärgijana kasutab ta hilisromantilist väljenduslaadi mõjutustega Brahmsilt ja Richard Straussilt, ometi säilitab ta oma muusikas tugevalt inglispärase karakteri.

Serenaad op. 20, mis jõudis avaliku ettekandeni 1896. aastal Antwerpenis, on Elgari varasemaid teoseid, mis on leidnud koha kontserdirepertuaaris. Loo pühenduse pälvis autori perekonnasõber – amatöörmuusik ja oreليهitaja Edward W. Whinfield.

Antonín Dvořák oli 19. sajandi tšehhi rahvusliku muusikaliikumise võtmefiguur. Ta omandas hariduse Praha konservatooriumi juures asuvas orelikoolis ning alustas muusikuteed viuli-, vioola- ja

orelimängijana, pühendudes seejärel heliloomingule. Tema kaalukaim panus kuulub orkestrimuusika valdkonda, kuid ta on loonud ka suurepäraseid kammerteoseid, vokaalmuusikat ja oopereid. Dvořáki käekirja iseloomustab süntees klassitsismist ja romantismist; oluliseks inspiratsiooniallikaks on olnud talle tšehhi rahvamuusika ja tema kaasmaalase Bedřich Smetana patriootiline looming.

1874. aastal määrati Dvořákile Austria riiklik stipendium, mida anti välja (alates 1863) andekate kuid vaeste kirjanike, kunstnike ja muusikute majanduslikuks toetamiseks. Stipendiumi komisjonis osales ka Johannes Brahms, kellele Dvořáki muusika sümpatiseeris ning ta soovitas seetõttu tema teoseid Berliini kirjastajale Fritz Simrockile. Värsked trükised äratasid sedamaid rahvusvahelist tähelepanu ning algas Dvořáki loomingu vallustuskäik Euroopas.

Järgnev aasta kujunes heliloojale produktiivseks: muuhulgas valmis **serenaad keelpillidele E-duur op. 22** – üks autori varasemaid orkestriteoseid, mis on kinnistunud tänapäeva kontserdirepertuaari. Dvořák kirjutas selle vähem kui kahe nädalaga 1875. aasta maikuu ning esiettekanne toimus Prahast 10. detsembril 1876, esitajaiks muusikud Tšehhi ja Saksa teatriorkestritest Adolf Čechi dirigeerimisel.

Serenaadis E-duur on ühendatud *cantabile*-stiil (esimene osa), aeglane valss (teine osa), humoorikus (kolmas osa), lüüriline ilu (neljas osa) ja ülevoolavus (viies osa). Hoolikalt põimitud polüfoonilised liikumised ja keelpillide kõlakäsitus annavad tunnistust autori meisterlikust käsitööoskusest, vorm aga näitab nii sisemist proportsioonitunnetust kui ka läbimõeldud terviklikkust ja ühtsust.

19. sajandi Venemaa kõige euroopalikum komponist **Pjotr Tšaikovski** on läinud muusikaajalukku kui vene klassikalise balleti looja ja silmapaistev sümfoonik. Samavõrd olulise panuse andis ta ooperižanrisse: tema „Jevgeni Onegin“ ja „Padaemand“ töid vene ooperi rahvusvahelisele areenile.

Kui Tšaikovski heliteoseid iseloomustab enamasti draamatilisus ja psühholoogiline keerukus, siis 1880. aastal kirjutatud võluv **serenaad keelpillidele C-duur op. 48** näitab looja helgemat poolust ning on saanud üheks tema armastatumaks teoseks. Selle oopusega teeb Tšaikovski muusikalise kummarduse oma iidolile Mozartile, kes komponeeris erinevatele pillikoosseisudele üle tosina serenaadi. Kirjas oma patroonile Nadežda von Meckile tunnistas helilooja, et on püüdnud teose esimeses osas („Sonatiini vormis“) Mozarti stiili imiteerida,

lisades: „Mulle teeks väga rõõmu, kui oleksin mingilgi moel jõudnud oma eeskujule lähedale.“ Järgnev valss on autori kõigist valssidest muusikaliselt üks põnevamaid, kus ta kasutab suure leidlikkusega keelpilliorkestri võimalusi. Serenaadi emotsionaalne tuumik on kolmas osa (elegia), milles võib näha eelkäijat Tšaikovski 6. sümfoonia teisele osale. Finaalis kasutab helilooja Volga aladelt pärit rahvaviisi ning pöördub teose lõpus tagasi avaosa materjali poole, sidudes seeläbi teose ühtseks tervikuks.

Serenaadi esiettekannet 30. oktoobril 1881 Peterburis (dir Eduard Nápravník) saatis suur menu – teine osa (valss) tuli kordamisele. Tšaikovski endine õppejõud Anton Rubinstein, kes oli kuue aasta eest teinud maatasa oma õpilase 1. klaverikontserdi, tituleeris selle Tšaikovski parimaks teoseks ja märkis tema kirjastajale Peeter Jürgensonile: „Võite end selle oopuse publitseerimise puhul önnitleda.“ Serenaad oligi tõepoolest autorile hingelähedane teos, mille kohta ta tähendas: „See on pala otse südamest, ja ma julgen loota, omab kunstilist väärtust.“

Evelin Kõrvits

Kaija Lukas
Foto: Jake Farra

Kaija Lukas mängib kirkliku kammermuusikuna nii viiulit kui ka vioolat professionaalsetes ansamblites üle Euroopa, sh Inglise Kammerorkester, Amsterdami Sinfonietta, Hollandi Kammerorkester ja Tapiola Sinfonietta. Ta kuulub asutajaliikmena nüüdismuusikaansamblisse Ludensemble, mis žongleerib nii muusikas, ajas, meediumites kui ka vormis. Kaija Lukas on esinenud külaliskontsertmeistrina Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri, Rahvusooper Estonia orkestri ja Tampere Filharmooniaorkestriga ning töötab regulaarselt Helsingi Filharmooniaorkestri abikontsertmeistrina.

Muusikaõpingud on viinud teda Raplast Tallinnasse, Londonisse, Salzburgi ja Philadelphiasse. Pärast pikka välismaal oldud aega on tal suur rõõm taas Eestis töötada ning panustada aktiivselt kodumaa kontserdiellu. Kaija on viuli- ja vioolaõpetaja MUBAs.

Birgit Katriin Born
Foto: Jamie Scott-Smith

Birgit Katriin Born mängib alates 2024. aasta sügisest Euroopa Orkestriakadeemia liikmena maailmas kõrgelt tunnustatud Budapesti Festivaliorkestri ridades. Eelmisel suvel lõpetas ta magistrikraadi *cum laude* Šveitsis prof Pavel Bermani käe all. Viimaste aastate olulisemate sündmuste hulka kuuluvad ülesastumised ERSO külaliskontsertmeistrina, samuti kontserdid Eesti Festivaliorkestriga tuntuimates Euroopa kontserdi-

saalides, nagu Hamburgi Elbphilharmonie ja Zürichi Tonhalle. Teda on pidevalt kutsutud mängima ka teistesse orkestritesse, nagu Orchestra della Svizzera Italiana, Lapimaa Kammerorkester jt. 2023. aasta detsembris pälvis Birgit esimese Olari Eltsi nimelise stipendiumi.

Fred Heinoja
Foto: Kaupo Kikkas

Fred Heinoja lõpetas 2018. aastal Tallinna Muusikakeskkooli Tiiu Peäske viiuliklassis ning jätkab 2019. aastast õpinguid Sibeliuse Akadeemias prof Réka Szilvay juhendamisel. Ta on osalenud mitmetel meistrkursustel, juhendajateks mainekad artistid, nagu Marina Chiche, Nicolas Dautricourt ja Florian Donderer. Fredi mitmekülgsus muusikuna pole jäänud tähelepanuta. Oma õpingute

kõrval on ta nõutud mängija mitmetes tipporkestrites nii Eestis kui ka välismaal. Samuti tegeleb ta aktiivselt vabakutselise muusikuna erinevates kammerkoosseisudes. Viimastel aastatel on ta töötanud näiteks ERSOs Soome Rahvusooperi sümfooniaorkestris ja Lahti sümfooniaorkestris. 2024. aastast on ta Tallinna Kammerorkestri liige.

Gloria Ilves
Foto: Mait Jüriado

Gloria Ilves lõpetas Tallinna Muusikakeskkooli 2016. aastal, omandas bakalaureusekraadi 2019. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning magistrikraadi 2023. aastal Sibeliuse Akadeemias Mari Tampere-Bezrodny juhendamisel. Ta on osalenud mitmetel meistrkursustel maailmakuulsate muusikute käe all, nagu Anna-Liisa Bezrodny, Pavel

Berman, Kirill Kozlovski, Péter Nagy, Natalia Lomeiko, Movses Pogossian ja Christel Lee. Oma viiuliõpingute jooksul on Gloria võitnud mitmeid auhindu rahvusvahelistel konkurssidel üle Euroopa. Alates 2024. aasta sügisest töötab ta Pori Sinfonietta esimese viiuli rühmamängijana.

Marii Piirsalu
Foto: Viola Asoskova

Marii Piirsalu alustas viiuliõpingutega 7-aastaselt Tallinna Muusikakoolis Katrin Talmari käe all. 2021. aastal lõpetas ta Tallinna Muusikakeskkooli Elo Tepi juhendamisel ning 2024 kevadel bakalaureuseastme Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Harry Traksmanni klassis. Marii on täiendanud end paljude hinnatud õppejõudude meistrklassides, nende hulgas Henning Kraggerud,

Katariina Maria Kits-Reimal
Foto: Krõõt Tarkmeel

Réka Szilvay, Peter Herresthal, Mi-Kyung Lee, Pavel Berman, Eva Bindere, Michael Foyle, Dejan Bogdanović ja Nicolas Dautricourt. Ta on osalenud mitmetel meistrikursustel-festivalidel nii Eestis kui ka välismaal: Allegro Vivo Festival Austrias, Kuhmo kammermuusikafestival, Chieti Classica, Šoti Kuningliku Konservatooriumi keelpillikursus, Järvi Akadeemia Pärnus, Hiiumaa rahvusvaheline keelpillikursus jt.

Katariina Maria Kits-Reimal on mitmete rahvusvaheliste konkursipreemiatega pärjatud viiuldaja. 2014. aastal võitis ta telekonkursi „Klassikatähed“. Katariina lõpetas Tallinna

Muusikakeskkooli Tiiu Peäske viiuliklassis ning jätkas ülikooliõpinguid professorite Svetlana Makarova, Arvo Leiburi ja Tomasz Tomaszewski juures. 2024. aastal omandas ta magistrikraadi prof Pavel Bermanni käe all Luganos (Conservatorio della Svizzera italiana – CSI). Katariina on soleerinud mitmete eesti ja välismaa orkestrite ees. Ta kuulub keelpillikvartetti M4GNET, mis pälvis 2021. aastal esimese preemia KraCamera rahvusvahelisel kammermuusika konkursil (Kraków, Poola).

Miia Ruubel alustas viiuliõpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis Tiiu Peäske juhendamisel ja osales keskkooli ajal edukalt paljudel

Miia Ruubel
Foto: Kaupo Kikkas

konkurssidel. 2023. aasta suvel soleeris ta Vanemuise sümfooniaorkestri ees nende iga-aastasel suvekontserdil Kassitoome orus. 2021. aastal astus Miia EMTA noorteakadeemiasse, kus täiendas end kolm aastat Mari Poll-Novakovići viiuliklassis. 2023. aastal asus ta õppima EMTA bakalaureuseastmes Triin Ruubeli ja Mari Polli juhendamisel ning alates 2024. aasta kevadest tudeerib ta Viini Muusikakõrgkoolis Eszter Haffneri klassis. 2024. aastal valiti ta Euroopa Liidu Noorteorkestrisse, kellega ta mängis kaasa kahel turneel: esimene viis ta Belgiasse, teine aga kuulsatesse kontserdisaalidesse üle terve maailma: New Yorgi Carnegie Hall, Berliini Konzerthaus, Edinburghi Usher Hall jt. 2025. aastal valiti Miia Eesti Kontserdi mentorprogrammi LIFT, mis pakub võimalust tutvuda erinevate oluliste muusikamaailma inimestega ning avab palju vajalikke uksi.

Rebekka Siimer õppis Tallinna Muusikakeskkoolis Niina Murdvee viiuliklassis (2005–2014) ning jätkas õpinguid Berliinis Carl Philipp Emanuel Bachi nimelises muusikagümnaasiumis prof Eva-Christina Schönweiße juhendamisel (2015–2019). 2024. aastal omandas ta bakalaureusekraadi Frankfurdi Muusika- ja Esituskunside

Rebekka Siimer

Foto: Bohan Wan

Kõrgkoolis Guillaume Faraut' viiuliklassis ning õpib nüüd Würzburgi Muusikakõrgkooli magistrantuuris prof Tianwa Yangi juures. Rebekka on osalenud meistrikursustel mitmete tuntud pedagoogide juhendamisel, nende seas Mi-Kyung Lee, Erik Schumann, Stefan Hempel, Christoph Schickedanz, Florian Donderer, Petru Munteanu, Erika Geldsetzer, Henja Semmler ja Nicolas Dautricourt. Aastail 2023–2024 töötas ta ERSOs. Tema õpinguid ja muusikalist tegevust toetavad Kölner Gymnasial- und Stiftungsfonds ja Dr Arthur-Pfungsti Fond Frankfurdis.

Uku Toots

Foto: Barbara Moog-Emmrich

Uku Toots alustas viiulimängu õppimisega 3-aastaselt Eveli Roosaare juures ja õpib praegu Tallinna Muusika- ja Balletikoolis, kus tema õpetaja on Kaido Välja. Ta on käinud mitmetel meistrikursustel Euroopas, kus teda on õpetanud Adelina Oprean, Igor Keller, Oleg Kaskiv ja Mi-Kyung Lee. Uku on esinenud solistina Vanemuise sümfooniaorkestri ja Leigo festivaliorkestri ees Risto Joosti dirigeerimisel ning MUBA sümfooniaorkestri ees Jaan Otsa juhatusel.

Anna Katarina Tralla alustas viiuliõpinguid 3-aastaselt Viorel Tarara ja Olga Nodeli juures. 2016. aastast õppis ta Tallinna Muusikakeskkoolis Pille Tralla viiuliklassis, kelle juhendamisel

jätkab ka 2022. aastast MUBAs. Alates 2022. aastast on Anna Katarina osalenud regulaarselt prof Erik Schumanni meistrikursustel, ent ta on täiendanud end ka mitmete teiste nimekate viiuldajate õpitubades. Ta on esinenud solistina mitmetel festivalidel. Lisaks esimestele preemiatele vabariiklikul konkursil „Parim noor instrumentalist“ (2022, 2024) on ta mitmete rahvusvaheliste konkursside laureaat: Kociani-nimelisel viiulikonkursil Tšehhi Vabariigis, Dvarionase-nimelisel konkursil Leedus, Noor Muusik jt. Anna Katarina on pälvinud Tallinna talendi tiitli (2022 ja 2024), XIII Eesti noorte keelpillimängijate konkurss-festivali laureaadi tiitli (2023) ning Marje ja Kuldar Singi nimelise PLMF preemia MUBA talent 2024.

Anna Katarina Tralla

Foto: Erakogu

Hanna-Maria Semper on mitmete konkursipreemiatega pärjatud aktiivne orkestri- ja kammermuusik, kes on sel kevadel lõpetamas bakalaureuseõpinguid Sibelius Akadeemias Atte Kilpeläise ja Pirkko Simojoe juhendamisel. Hiljuti valiti ta Stockholmi Kuningliku Filharmooniaorkestri orkestriakadeemia liikmeks tulevaks hooajaks. Orkestrimängu kogemust on Hannal muuhulgas ka Euroopa Liidu Noorteorkestrist ning Helsingi ja Tampere filharmooniaorkestritest.

Hanna-Maria Semper
Foto: Elina Čeprova

Vioolamängija **Johanna Vahermägi** tegutseb vabakutselise solisti, kammermuusiku ja orkestrandina nii kodu- kui ka välismaal. Ta on lõpetanud Tallinna Muusikakeskkooli Viljar Kuuse õpilasena, omandanud bakalaureusekraadi

Hispaanias Aragoni Kõrgemas Konservatooriumis prof Avri Levitani klassis ning magistrikraadi Iisraelis Jeruusalemma Muusika- ja Tantsuakadeemias prof Roi Shiloahi (vioola) ja prof Zvi Plesseri (kammermuusika) klassides. Alates 2016. aastast töötab ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias vioola ja kammermuusika lektorina.

Johanna Vahermägi
Foto: Mait Jüriado

Oliver Vilu alustas vioolaõpinguid Tallinna Muusikakeskkoolis Kristiina Välja ja Mari Tampere-Bezrodny juhendamisel ning omandas bakalaureusekraadi Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Johanna Vahermägi violaklassis (2024). Hetkel jätkab ta õpinguid ERASMUS+ programmi raames Rotterdams Codartsi Muusikaakadeemias. Ta on osalenud mitmetel meistrikursustel,

kus teda on juhendanud Mikhail Kugel, Xandi van Dijk, Liisa Randalu, Andres Kaljuste, Timur Jakubov jt. Aktiivse orkestrimuusikuna on Oliver Vilu mänginud Euroopa Liidu Noorteorkestris (EUYO), Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, Läänemere Filharmoonikutes, Järvi Akadeemia Noorteorkestris ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sümfooniaorkestris.

Oliver Vilu
Foto: Teet Raik

Indrek Leivategija alustas tselloõpinguid 5-aastaselt Reet Metsa käe all Heino Elleri nimelises Tartu Muusikakoolis, mille lõpetas 2005. aastal. Järgneval õppeaastal tudeeris ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Henry-David Varema juhendamisel, suundudes seejärel Saksamaale, kus lõpetas 2013. aastal Müncheni Muusika-

ja Teatrikõrgkooli magistrantuuri prof Wen-Sinn Yangi tselloklassis. Ühtlasi täiendas ta end Itaalias Fiesole Muusikakoolis Natalia Gutmani juures. Leivategija on osalenud arvukatel meistrikursustel ja konkurssidel nii Eestis kui võõrsil, kus on pälvinud mitmeid preemiaid. Aastatel 2008–2010 töötas ta Baieri Ringhäälingu Sümfooniaorkestris ning 2012. aastast on ta Bambergi Sümfooniaorkestri tsellorühma kontsertmeister. Alates 2021. aastast on Indrek Leivategija Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri tsellorühma kontsertmeister.

Indrek Leivategija
Foto: Kaupo Kikkas

Theodor Sink on mitmekülgne interpreet, kes tegutseb nii solisti, kammermuusiku kui ka orkestrandina. Ta on õppinud tsellot Tallinna Muusikakeskkoolis Laine

Leichter ja Leho Karini juures, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Henry-David Varema klassis ning Sibeliuse Akadeemias Soomes prof Marko Ylöneni käe all. Alates hooajast 2017/18 on Theodor Sink Eesti Riikliku Sümfooniaorkestri kontsertmeister. Ta on soleerinud ERSO, Pärnu Linnaorkestri, Sinfonietta Rīga, Tallinna Kammerorkestri, Uue Tänavä Orkestri ja Eesti Festivaliorkestri ees selliste dirigentide käe all nagu Neeme Järvi, Paavo Järvi, Kaspar Mänd, Kristiina Poska ja Juha Kangas.

Theodor Sink
Foto: Carol Liis Metsla

Tšellist ja dirigent **Valle-Rasmus Roots** lõpetas 2013. aastal Tallinna Muusikakeskkooli Mart Laasi tšelloklassis, mille järel läbis samal erialal EMTAs bakalaureuse- (2017)

Valle-Rasmus Roots
Foto: Kaupo Kikkas

ja magistriõppe (2020). 2022. aastal omandas ta magistrikraadi ka orkestridirigeerimise erialal (juhendaja prof Paul Mägi). Praegu jätkab ta EMTAs doktorant-noorenteadurina prof Arvo Volmeri juhendamisel. Roots on ERASMUS+ üliõpilasvahetusprogrammi raames õppinud Berliini Kunstide Ülikoolis prof Wolfgang Boettcheri tšelloklassis ning Sibeliuse Akadeemias prof Marko Ylöneni klassis. Ta on pälvinud I preemia Balti keelpillimängijate konkursil Vilniuses (2018) ja Yamaha stipendiumi (2016). Roots on orkestri Helikunst asutaja ja dirigent. Ta on soleerinud ERSO, Tallinna Kammerorkestri, Pärnu Linnaorkestri, Baden-Badeni Filharmoonikute jt orkestrite ees. 2024. aastal ilmus Valle-Rasmus Rootsi ja Sten Lassmanni plaat „The Estonian Cello“ (Toccata).

Regina Udod

Foto: Kaupo Kikkas

Liidu Noorteorkestri jpt kollektiivide ridades. Alates 2013. aastast on ta ERSO kontrabassirühma abikontsertmeister ning alates 2023. aastast kontsertmeister. Ta mängib prantsuse kontrabassil, mis on valmistatud Jacquot' pillitöökogas Mirecourt'is (ca. 1880).

Regina Udod alustas kontrabassiõpinguid Viimsi Muusikakoolis Marek Mere juures. Ta on lõpetanud Georg Otsa nimelise Tallinna Muusikakooli Meeme Saarevälja juhendamisel ning EMTA magistrantuuri *cum laude* dotsent Kaupo Olti kontrabassiklassis (2018). Ta on täiendanud end ka prof Alberto Bocini käe all Genfi Muusikakõrgkoolis ning osalenud Franco Petracchi, Alberto Bocini, Hans Sturmi, Petru Iuga, Timothy Cobbi, Thomas Martini, Iain Crawfordi jt meistrikursustel. Regina on olnud Rahvusoper Estonia orkestri liige ning mänginud Šveitsi Romaani orkestri, Šoti Kuningliku Rahvusorkestri, Islandi Sümfooniaorkestri, Helsingi Linnaorkestri, Kremerata Baltica, Eesti Festivaliorkestri, Euroopa

Sihtasutus Eesti Pillifond

asutati 2015. aastal Eesti Kultuuriministeeriumi initsiatiivil Swedbanki, Eesti Rahvuskultuuri Fondi ja maestro Paavo Järvi poolt.

Pillifondi eesmärk on toetada eesti muusikuid, võimaldades neil mängida maailmatasemel keelpillidel. Fondi kollektsooni kuulub üksteist kõrge muusikalise väärtusega keelpilli ja üheksa poognat 17.–19. sajandi Itaalia ja Prantsusmaa meistritelt. Väärikad ajaloolised keelpillid on stabiilselt kasvava investeerimisväärtusega. Pillid kuuluvad valdavalt erainvestoritele, kes annavad instrumendid fondi vahendusel tähtajaliselt muusikute kasutusse.

Pillifondi soetatud instrumentide autentsust tõestavad sertifikaadid maailma tippekspertidelt, nagu näiteks Vatelot-Rampal Luthier Experts Paris (Prantsusmaa) ja Hieronymus Köstler (Saksamaa). Pillide kindlustamisel on fondi partner maailma juhtiv väärtpillide kindlustusfirma Lark (Group) Limited. Pillifond aitab investoril leida sobiva väärtusega pilli, korraldada kindlustuse, tagada pilli hoolduse selleks õigusi omavate meistrite poolt ja valida välja andeka muusiku, kes pillil mängima hakkab.

Rariteetsed keelpillid vajavad oskusliku pillimeistri hoolt ja sellepärast on Pillifond võtnud üheks eesmärgiks toetada eesti

pillimeistrite järelkasvu. EASI toel on Pillifond korraldanud noorte pillimeistrite koolitusprogrammi, mille käigus sai kuus noort Rootsi ja Soome spetsialistide juhendamisel vajalikud algteadmised pillimeistri tööks.

Pillifondi kollektsooni pille saab Eesti andekate muusikute esituses kuulda koostöös Eesti Kontserdi ja Pärnu Muusikafestivaliga toimuvatel galakontsertidel.

EESTI PILLIFONDI PILLID JA NENDE KASUTAJAD:

- Gloria Ilves mängib Joseph (Giuseppe) Gagliano viiulil (1770–1780) ja Joseph Alfred Lamy (u 1895) poognaga.
- Katariina Maria Kits-Reimal mängib Torino meistri Enrico Catenari viiulil (1670) ning Henri Louis Gillet' valmistatud poognaga (u 1940).
- Birgit Katriin Born mängib Napoli meistrite Nicola & Joseph (Giuseppe) Gagliano viiulil (1723) ja Victor Fétique'i poognaga (1910). Viiuli ja poogna omanik on härra Aare Kaarma.
- Kaija Lukas mängib prantsuse meistri Auguste Sébastien Bernardel (Père) viiulil, mis on valmistatud aastatel 1830–1840. Viiuli omanik on proua Triin O'Brock.

- Anna Katarina Tralla mängib Napoli meistri Tomaso Eberle viiulil (u 1768), mille omanik on härra Egon Elstein.

- Johanna Vahermägi mängib Thomas Urquharti 1650.–1700. aastatel valmistatud vioolal ja Henri Louis Gillet' 1945–1950. aastatel valmistatud poognaga.

- Hans Christian Aavik mängib Giovanni Paolo Maggini viiulil, mis on valmistatud u 1610 Itaalias ja Victor Fétique'i poognaga (u 1930). Viiuli ja poogna omanik on perekond Sapožnin.

- Leho Karin mängib prantsuse meistri Francois Fourrier Nicolas' tšellol (1798) ja Claude Thomassini poognaga (1890).

- Valle-Rasmus Roots mängib Celeste Farotti tšellol (1904) ja Victor Fétique'i poognaga (u 1930). Tšello omanik on proua Maivi Kaljuvee.

- Theodor Sink mängib Auguste Sébastien Bernardel (Père) tšellol (1842) ja Francois Nicolas Voirini poognaga (u 1880). Tšello ja poogna omanik on härra Aare Kaarma.

- Uku Toots mängib Joseph Gagliano viiulil, mis valmistatud aastatel 1775–1780, ja Joseph-Arthur Vigneroni (Père) poognaga (1890).

Eesti Pillifondi partnerid on advokaadibüroo TRINITI, Eesti Kultuurkapital ja G4S.

Marje Lohuaru
Eesti Pillifondi juhataja

www.pillifond.ee

≡ Eesti
≡ Kontsert

Augustin Hadelich

Bach. Partiita nr. 3 E-duur

Perkinson. "Blue/s Forms"

Lang. "Before Sorrow" tsüklist „Müstilised sonaadid"

Ysaÿe. Sonaat nr. 3 (Ballaad)

Bach. Partiita nr. 2 d-moll

T 15. APRILL 19.00

Estonia kontserdisaal

eestikontsert.ee

HOOAJA
PEATOETAJA

admirals

LIVIKO

AUTOPARTNER

OLEREX

SORAINEN

SELVER
Hea mõte

/eestikontsert

/eesti_kontsert

eestikontsert.ee